

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 15 ΜΑΪΟΥ 1984	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 65

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1439

Φορολογία κατανάλωσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής, ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

Επιβολή φόρου.

1. Στα επεξεργασμένα καπνά (καπνοβιομηχανικά προϊόντα), που καταναλώνονται στη χώρα και παράγονται στο εσωτερικό ή εισάγονται από την αλλοδαπή, επιβάλλεται φόρος κατανάλωσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα επόμενα άρθρα.

2. Θεωρούνται ως επεξεργασμένα καπνά (καπνοβιομηχανικά προϊόντα):

α) Τα τσιγάρα

β) Τα πούρα και τα σιγαρίλλος

γ) Ο καπνός καπνίσματος

δ) Ο καπνός αναρρόφησης και

ε) Ο καπνός μασήματος.

Άρθρο 2.

Έννοια καπνοβιομηχανικών προϊόντων.

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος θεωρούνται:

Α. Τσιγάρα:

Οι κύλινδροι καπνού, οι οποίοι μπορούν να χρησιμοποιηθούν για κάπνισμα όπως ακριβώς έχουν και που δεν είναι πούρα ή σιγαρίλλος κατά την πιο κάτω έννοια.

Β. Πούρα ή σιγαρίλλος:

α) Οι κύλινδροι καπνού που αποτελούνται εξ ολοκλήρου από φυσικό καπνό.

β) Οι κύλινδροι καπνού που είναι εφοδιασμένοι με εξωτερικό περιτύλιγμα από φυσικό καπνό.

γ) Οι κύλινδροι καπνού που φέρουν εξωτερικό περίβλημα στο κανονικό χρώμα των πούρων και ένα υποπερίβλημα, εφόσον και τα δύο αποτελούνται από καπνό της κλάσης 24.02 εδάφιο Ε' του κοινού δασμολογίου της ΕΟΚ, όταν τουλάχιστο το 60% του βάρους των μορίων καπνού έχουν πλάτος και μήκος μεγαλύτερο των 1,75 χιλιοστομέτρων και όταν το περίβλημα έχει τοποθετηθεί ελικοειδώς κατά οξεία γωνία τουλάχιστον 30° σε σχέση με τον επιμήκη άξονα του πούρου.

δ) Οι κύλινδροι καπνού που φέρουν εξωτερικό περίβλημα στο κανονικό χρώμα των πούρων από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό της κλάσης 24.02 εδάφιο Ε' του κοινού δασμολογίου της ΕΟΚ, όταν η κατά μονάδα μάζα τους, χωρίς φίλτρο και επιστόμιο, είναι ίση ή μεγαλύτερη των 2,3 γραμμαρίων και αν το 60% τουλάχιστον του βάρους των μορίων καπνού έχουν πλάτος και μήκος μεγαλύτερο των 1,75 χιλιοστομέτρων και η περίμετρός τους στο ένα τρίτου τουλάχιστον του μήκους τους είναι ίση ή μεγαλύτερη των 34 χιλιοστομέτρων.

Γ. Καπνός καπνίσματος:

α) Ο κομμένος ή κατ' άλλο τρόπο τεμαχισμένος καπνός, φιλαρισμένος (νηματοποιημένος) ή πεπιεσμένος σε πλάκες, ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κάπνισμα χωρίς μεταγενέστερη βιομηχανική μεταποίηση.

β) Τα συσκευασμένα υπολείμματα καπνού για λιανική πώληση που η έννοιά τους δεν καθορίζεται πιο πάνω και τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για κάπνισμα.

Δ. Καπνός αναρρόφησης:

Ο καπνός σε σκόνη ή σε κόκκους, ειδικά παρασκευασμένος για αναρρόφηση και όχι για κάπνισμα.

Ε. Καπνός μασήματος:

Ο καπνός σε κυλίνδρους, σε ράβδους, σε λωρίδες, σε κύβους ή σε πλάκες, ο οποίος είναι συσκευασμένος για λιανική πώληση και ειδικά παρασκευασμένος για μάσηση και όχι για κάπνισμα.

2. Εξομοιώνονται με πούρα και σιγαρίλλος τα προϊόντα, που αποτελούνται κατά ένα μέρος από ουσίες διαφορετικές από τον καπνό, ανταποκρίνονται όμως στα λοιπά κριτήρια της περίπτωσης Β' της προηγούμενης παραγράφου εφόσον τα προϊόντα αυτά φέρουν αντίστοιχα:

α) Ένα περίβλημα από φυσικό καπνό.

β) Ένα περίβλημα και ένα υποπερίβλημα από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό.

γ) Ένα περίβλημα από ανακατεργασμένο (αναγεννημένο) καπνό.

3. Εξομοιώνονται με τσιγάρα και καπνό καπνίσματος τα προϊόντα που αποτελούνται εξ ολοκλήρου ή κατά ένα μέρος από ουσίες διαφορετικές από τον καπνό, ανταποκρίνονται όμως στα άλλα κριτήρια των περιπτώσεων Α' και Γ' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

4. Εξομοιώνονται με καπνό αναρρόφησης και καπνό μασήματος τα προϊόντα που αποτελούνται κατά ένα μέρος από ουσίες διαφορετικές από τον καπνό, ανταποκρίνονται όμως στα κριτήρια των περιπτώσεων Δ' και Ε' της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού.

5. Τα προϊόντα που δεν περιέχουν καπνό, εφόσον προορίζονται αποκλειστικά για ιατρική χρήση, δεν θεωρούνται ως επεξεργασμένα καπνά.

Άρθρο 3.

Προσδιορισμός του φόρου.

1. Ο φόρος κατανάλωσης ορίζεται, προκειμένου μεν για τα τσιγάρα, σε ποσοστό επί της πλέον ζητούμενης τιμής λιανικής πώλησής τους και αποτελείται από ένα αναλογικό στοιχείο (αναλογικός φόρος) και από ένα ειδικό στοιχείο (πάγιος ειδικός φόρος), προκειμένου δε για τα λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα, σε ποσοστό επί της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους.

2. Σε περιπτώσεις που η προκύπτουσα συνολική φορολογική επιβάρυνση των τσιγάρων είναι μικρότερη της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης της πλέον ζητούμενης τιμής, δύναται ο ειδικός φόρος κατανάλωσης να καθορίζεται σε ποσοστό 90% της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης της πλέον ζητούμενης τιμής και για όλες ή ορισμένες κατηγορίες τσιγάρων με τιμές κατώτερες της πλέον ζητούμενης. Οι λεπτομέρειες και οι όροι εφαρμογής της διάταξης αυτής καθορίζονται με αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας.

3. Τιμή λιανικής πώλησης, σύμφωνα με την έννοια του νόμου αυτού, είναι η τιμή πώλησης των προϊόντων αυτών στους καταναλωτές, στην οποία περιλαμβάνονται οι δασμοί και λοιποί φόροι.

Άρθρο 4.

Υπολογισμός και συντελεστές του φόρου.

1. Ο φόρος κατανάλωσης, που προβλέπεται από τις διατάξεις του παρόντος, υπολογίζεται ως εξής:

Α. Στα τσιγάρα και στα προϊόντα που εξομοιώνονται με αυτά λαμβάνεται ως βάση η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων, ανεξάρτητα από το σήμα τους, σύμφωνα με τα στοιχεία της φορολογίας, που είναι γνωστά κατά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους. Στην τιμή αυτή ο φόρος ορίζεται σε ποσοστό 57%.

Η πλέον ζητούμενη τιμή λιανικής πώλησης καθορίζεται το πρώτο 15θήμερο κάθε έτους με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Η νέα φορολογική επιβάρυνση, που προκύπτει με βάση υπολογισμού την τιμή αυτή, εφαρμόζεται από 16 Ιανουαρίου κάθε έτους.

Ο πιο πάνω φόρος κατανάλωσης διαρθρώνεται:

α) Σε έναν πάγιο ειδικό φόρο, ο οποίος επιβάλλεται ανά μονάδα προϊόντος, το ποσό του οποίου είναι ίσο προς 6% της πιο πάνω φορολογικής επιβάρυνσης και είναι το ίδιο (πάγιο) για όλες τις κατηγορίες τσιγάρων, ανεξάρτητα από την τιμή λιανικής πώλησής τους και

β) Σε έναν αναλογικό φόρο, ο συντελεστής του οποίου είναι 53,58% και προκύπτει από τη σχέση της πλέον ζητούμενης τιμής λιανικής πώλησης των τσιγάρων προς τον υπολογιζόμενο στην τιμή αυτή φόρο κατανάλωσης, ο οποίος μειώνεται κατά το ποσό του πάγιου ειδικού φόρου.

Ο αναλογικός αυτός συντελεστής υπολογίζεται στην τιμή λιανικής πώλησης χιλίων (1.000) τεμαχίων και είναι ο ίδιος για όλες τις κατηγορίες των τσιγάρων.

Ειδικά για τα τσιγάρα που παράγονται με ειδική παραγγελία και προορίζονται όχι για εμπορία, αλλά για ατομική χρήση, προκειμένου να υπολογισθεί ο φόρος, ως τιμή λιανικής πώλησής τους λαμβάνεται η ανώτατη τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων της καπνοβιομηχανίας που τα παράγει, εκτός αν έχει συμφωνηθεί μεγαλύτερη τιμή.

Η ισχύς των ανωτέρω διατάξεων των περιπτώσεων Α/α και Α/β της παρ. 1 του άρθρου αυτού αρχίζει από 16.1.1984.

Β. Στα λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα ο φόρος κατανάλωσης ορίζεται ως εξής:

α) Στα πούρα ή σιγαρίλλος, σε ποσοστό 25% της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους.

β) Στον καπνό καπνίσματος, αναρρόφησης και μασήματος, σε ποσοστό 60% της κατά χιλιόγραμμο τιμής λιανικής πώλησής τους.

2. Ο φόρος κατανάλωσης των εισαγόμενων από το εξωτερικό καπνοβιομηχανικών προϊόντων αποκλειστικά για ατομική χρήση, του προσώπου που τα εισάγει σε ποσότητα μεγαλύτερη από εκείνη που η εισαγωγή της επιτρέπεται ατελώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και η οποία δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από δύο (2) χιλιόγραμμα μικτού βάρους είτε σε τσιγάρα είτε σε λοιπά καπνοβιομηχανικά προϊόντα, υπολογίζεται με βάση πλασματικές τιμές λιανικής πώλησης, που καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Με όμοιες αποφάσεις καθορίζονται οι πλασματικές τιμές λιανικής πώλησης των εισαγόμενων, με ταχυδρομικά δέματα, καπνοβιομηχανικών προϊόντων, για αποκλειστική χρήση των παραληπτών τους και σε ποσότητα μέχρι δύο (2) χιλιόγραμμα μικτού βάρους.

Άρθρο 5.

Καθορισμός της τιμής λιανικής πώλησης.

1. Οι τιμές λιανικής πώλησης των καπνοβιομηχανικών προϊόντων που καταναλώνονται στο εσωτερικό της χώρας, εγχώριας ή αλλοδαπής παραγωγής, καθορίζονται ελεύθερα από τους καπνοβιομηχάνους ή τους εισαγωγείς, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να γράφουν την τιμή λιανικής πώλησης, σε δραχμές, στα κουτιά ή στις ένσημες ταινίες που επικολλούνται σ' αυτά.

2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εμπορίου δύναται να επιβληθεί έλεγχος στις τιμές λιανικής πώλησης καπνοβιομηχανικών προϊόντων, εφόσον συντρέχουν ειδικοί για το σκοπό αυτόν λόγοι.

3. Οι εγχώριες καπνοβιομηχανίες υποχρεούνται δεκαπέντε μέρες τουλάχιστον πριν από κάθε μεταβολή της τιμής των προϊόντων τους ή την κυκλοφορία νέων τύπων, να το δηλώνουν εγγράφως στον Έφορο Καπνού, που εποπτεύει τις εργασίες τους.

Άρθρο 6.

Μήκος τσιγάρων για τον υπολογισμό του φόρου.

Για τον υπολογισμό του φόρου κατανάλωσης, που επιβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος, ένα τσιγάρο θεωρείται ως δύο τσιγάρα, όταν έχει μήκος, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται το φίλτρο και το επιστόμιο, μεγαλύτερο από εννιά (9) μέχρι και δεκαοχτώ (18) εκατοστά, ως τρία τσιγάρα, όταν έχει μήκος, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται το φίλτρο και το επιστόμιο, μεγαλύτερο από δεκαοχτώ (18) μέχρι και είκοσι επτά (27) εκατοστά και ούτω καθεξής.

Άρθρο 7.

Αρμόδια όργανα για την επιβολή του φόρου.

1. Αρμόδιος για την εκκαθάριση και βεβαίωση του φόρου κατανάλωσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων είναι, για μεν τα εγχώρια καπνοβιομηχανικά προϊόντα ο Έφορος Καπνού που ελέγχει τις εργασίες του καπνεργοστασίου παραγωγής τους, ενώ για τα εισαγόμενα από την αλλοδαπή ο Έφορος Καπνού στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει το Τελωνείο εισαγωγής τους.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να μεταβάλλεται η αρμοδιότητα της προηγούμενης παραγράφου.

2. Για μικροποσότητες καπνοβιομηχανικών προϊόντων, που εισάγονται από την αλλοδαπή, ο οικείος νομάρχης με απόφασή του μπορεί να καθορίζει την αρμόδια Αρχή για την εκκαθάριση και βεβαίωση του φόρου.

Άρθρο 8.

Υπόχρεος καταβολής του φόρου.

Υπόχρεος για την καταβολή του φόρου που επιβάλλεται

με τις διατάξεις του παρόντος είναι αυτός που παράγει τα καπνοβιομηχανικά προϊόντα στο εσωτερικό ή τα εισάγει από την αλλοδαπή.

Άρθρο 9.

Καταβολή και βεβαίωση του φόρου.

1. Ο φόρος κατανάλωσης καπνοβιομηχανικών προϊόντων καταβάλλεται στο Δημόσιο Ταμείο, των εγχώριων καπνοβιομηχανικών προϊόντων πριν εξαχθούν αυτά από το καπνεργοστάσιο και των εισαγόμενων από την αλλοδαπή προ της εκδόσεως της άδειας παράδοσης από το Τελωνείο, με την παραλαβή από το Δημόσιο Ταμείο ένσημων ταινιών, που είναι διατιμημένες από τον Υπουργό Οικονομικών.

Το υπόλοιπο ποσό του φόρου (συμπληρωματικός φόρος), που δεν καλύπτεται με την αξία των ένσημων ταινιών, καταβάλλεται με διπλότυπο του Δημόσιου Ταμείου.

2. Η βεβαίωση του φόρου στο αρμόδιο Δημόσιο Ταμείο γίνεται μέχρι το τέλος του ημερολογιακού μήνα μέτα στον οποίο έχει καταβληθεί.

3. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου αυτού.

Με όμοιες αποφάσεις μπορεί να ορίζεται διαφορετικός τρόπος καταβολής του φόρου για καπνοβιομηχανικά προϊόντα που εισάγονται από την αλλοδαπή κατά την παράγρ. 2 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 10.

Αποδόσεις από το φόρο κατανάλωσης.

1. Από τον φόρο κατανάλωσης των τσιγάρων εγχώριας παραγωγής, που καθορίζεται με τις διατάξεις του νόμου αυτού, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι κατά τις ισχύουσες διατάξεις ειδικοί φόροι και εισφορές υπέρ τρίτων, αποδίδονται:

α) Στον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων ποσό δραχμών 20 ανά χιλιάδα (1.000) τεμαχίων. Από το βεβαιούμενο ποσό παρακρατείται το, από το άρθρο έβδομο του Ν. 979/1979, οριζόμενο ποσοστό βεβαίωσης εκ 5%, υπέρ του Δημοσίου, για έξοδα βεβαίωσης.

β) Τα ποσά που ορίζονται, κάθε φορά, με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών:

αα) Στον Εθνικό Οργανισμό Προνοίας, ββ) στο λογαριασμό «Αποθεματικόν Κεφάλαιον Προστασίας Καπνοπαραγωγής», γγ) στο Ι.Κ.Α., δδ) στο λογαριασμό «Αποθεματικόν Προνοίας» και εε) στο Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών Βιομηχανίας Καπνού (Τ.Ε.Α.Μ.Β.Κ.), τα οποία δεν μπορούν να υπερβαίνουν εκείνα που καθορίστηκαν κατά το τελευταίο οικονομικό έτος.

2. Η απόδοση των κατά την προηγούμενη παράγραφο ποσών γίνεται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, που στο σκέλος των δαπανών αυτού εγγράφονται οι σχετικές πιστώσεις, μέχρι το τέλος Γενάρη του επόμενου της είσπραξης χρόνου.

Άρθρο 11.

Επιστροφή φόρου.

1. Καπνοβιομηχανικά προϊόντα, για τα οποία έχει καταβληθεί ο φόρος που αναλογεί, έπαθαν όμως φθορά ή βλάβη τέτοια, ώστε να αποκλείεται η διάθεσή τους στην κατανάλωση, καταστρέφονται, έπειτα από αίτηση του καπνοβιομηχάνου ή του εισαγωγέα και έγκριση του αρμόδιου Επιθεωρητή Εφοριών Καπνού. Η καταστροφή πραγματοποιείται ενώπιον επιτροπής που αποτελείται από τον αρμόδιο Έφορο Καπνού και δύο καπνεφοριακούς υπαλλήλους και συγκροτείται, κάθε φορά, με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη. Προκειμένου για τις επιτροπές των Εφοριών Καπνού της τέως Διοίκησης Πρωτευούσης, ως δεύτερο μέλος μετέχει υπάλληλος της Διεύθυνσης Φορολογίας Καπνού, που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Τα έξοδα καταστροφής και η αποζημίωση των μελών της επιτροπής βαρύνουν τους ενδιαφερόμενους καπνοβιομήχανους ή εισαγωγείς.

2. Ο φόρος κατανάλωσης που καταβλήθηκε για τα καπνικά προϊόντα που καταστράφηκαν, καθώς και κάθε ειδική εισφορά που τυχόν έχει εισπραχθεί, επιστρέφονται ή συμψηφίζονται κατά περίπτωση. Ο ειδικότερος τρόπος επιστροφής ή συμψηφισμού καθορίζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 12.

Πίστωση φόρου.

1. Στις εγχώριες καπνοβιομηχανίες και τους εισαγωγείς καπνοβιομηχανικών προϊόντων από κράτη - μέλη της Ε.Ο.Κ. παρέχεται, ύστερα από αίτησή τους, πίστωση του φόρου κατανάλωσης καπνού, διάρκειας επτά (7) εβδομάδων, από την παραλαβή των ένσημων ταινιών φορολογίας, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 9 του νόμου αυτού.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι διατυπώσεις γενικά χορήγησης της πίστωσης, οι απαιτούμενες προσωπικές ή εμπράγματες εγγυήσεις, η διαδικασία και οι δαπάνες αποτίμησης της αξίας των ακινήτων ή μηχανημάτων, που τυχόν παρέχονται ως εμπράγματη ασφάλεια και οι οποίες βαρύνουν τον αιτούντα την πίστωση, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Με τους ίδιους όρους οι εγχώριες καπνοβιομηχανίες και οι εισαγωγείς χορηγούν στους πρατηριούχους ή αντιπροσώπους τους πίστωση διάρκειας δύο (2) εβδομάδων.

2. Τα έγγραφα, που συντάσσονται σε εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, απαλλάσσονται από τα τέλη χαρτοσήμου, καθώς και από κάθε δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων, εκτός από τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων και φυλάκων μεταγραφών, που μειώνονται στο μισό, χωρίς να μπορούν να υπερβούν, για καθένα από αυτά το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) δραχμών κατά περίπτωση.

3. Η παράβαση οποιουδήποτε από τους όρους με τους οποίους έχει παρασχεθεί η πιο πάνω πίστωση φόρου, εφόσον βεβαιώνεται με πράξη του αρμόδιου Εφόρου Καπνού, καθιστά απαιτητό ολόκληρο το ποσό των πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί και συνεπάγεται περαιτέρω αναστολή χορήγησης στον υπόχρεο τέτοιων πιστώσεων, ωσότου να συμμορφωθεί προς τις πιο πάνω υποχρεώσεις του.

Άρθρο 13.

Ένσημες ταινίες.

1. Η νόμιμη κυκλοφορία στη Χώρα των ειδών που αναφέρονται στο άρθρο 1 του νόμου αυτού πιστοποιείται με τις ένσημες ταινίες φορολογίας καπνού, που είναι επικολλημένες στα κουτιά της συσκευασίας τους. Οι ένσημες ταινίες επικολλούνται στα κουτιά των καπνοβιομηχανικών προϊόντων μέσα στους ελεγχόμενους χώρους του καπνεργοστασίου.

Ο τύπος, οι κατηγορίες, οι κλάσεις, οι διαστάσεις, ο χρωματισμός, καθώς και τα λοιπά χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ταινιών αυτών ορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

2. Η προμήθεια και διαχείριση των ένσημων αυτών ταινιών γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις και τις διατυπώσεις που ισχύουν για το χαρτόσημο.

3. Αν τα καπνοβιομηχανικά προϊόντα προέρχονται από την αλλοδαπή και προορίζονται για εσωτερική κατανάλωση, ο Υπουργός Οικονομικών, με αποφάσεις του, μπορεί να επιτρέπει την αποστολή των εν λόγω ένσημων ταινιών στον τόπο παραγωγής τους και την επικόλλησή τους από τις αλλοδαπές καπνοβιομηχανίες που τα παράγουν.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να ανατίθεται η διαχείριση των ένσημων ταινιών στους Εφόρους Κα-

πνού, οι οποίοι, στην περίπτωση αυτή, υπέχουν τις ευθύνες των δημόσιων υπόλογων.

5. Ένσημες ταινίες, που παθαίνουν βλάβη ή φθορά κατά την επικόλλησή τους στα κουτιά των καπνοβιομηχανικών προϊόντων καθώς και όσες από αυτές είναι κακέκτυπες καταστρέφονται ενώπιον της Επιτροπής που προβλέπεται από το άρθρο 11 του νόμου αυτού και αντικαθίστανται, σύμφωνα με όσα ειδικότερα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 14.

Ποσοστά προμήθειας.

Το κατώτατο όριο της προμήθειας των εμπόρων χονδρικής ή λιανικής πώλησης των καπνοβιομηχανικών προϊόντων ορίζεται σε 2,3% και 8,8% αντίστοιχα επί της τιμής λιανικής πώλησής τους.

Άρθρο 15.

Νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις.

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών ύστερα από γνωμοδότηση επιτροπής, η οποία αποτελείται από το Διευθυντή Φορολογίας Καπνού του Υπουργείου Οικονομικών, έναν Επιθεωρητή Εφοριών Καπνού, έναν Έφορο Καπνού, ένα χημικό του Γενικού Χημείου του Κράτους και έναν τεχνικό υπάλληλο του Εθνικού Οργανισμού Καπνού και στην οποία μετέχει, χωρίς ψήφο, αντιπρόσωπος της καπνοβιομηχανίας, καθορίζονται για κάθε καπνοβιομηχανικό προϊόν:

α) Τα ποσοστά ύγρανσης του καπνού που προορίζεται για βιομηχανοποίηση.

β) Οι φύρες που αναγνωρίζονται κατά τη βιομηχανική παραγωγή.

2. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που εκδίδονται μετά από γνώμη επιτροπής, που αποτελείται από το Διευθυντή της Δ/νσης Φορολογίας Καπνού, έναν Επιθεωρητή Εφοριών Καπνού και δύο Εφόρους Καπνού, καθορίζεται:

α) Η διαδικασία βιομηχανοποίησης του καπνού μέσα στα ελεγχόμενα από το Δημόσιο καπνεργοστάσια.

β) Τα τηρούμενα βιβλία και παραστατικά έγγραφα της βιομηχανικής παραγωγής και

γ) Η διαδικασία του κρατικού ελέγχου παρακολούθησης των καπνοβιομηχανικών εργασιών.

Άρθρο 16.

Υπολείμματα καπνοβιομηχανίας.

1. Η καπνόσκονη και τα λοιπά υπολείμματα από τη βιομηχανοποίηση του καπνού επιτρέπεται είτε να χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό για γεωπονικούς ή άλλους σκοπούς, μετά προηγούμενη αχρήστευσή τους είτε να εξάγονται αυτούσια στην αλλοδαπή, ύστερα από έγκριση του Εφόρου Καπνού είτε να καταστρέφονται ενώπιον της επιτροπής της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού, που συγκροτείται σε κάθε Εφορία Καπνού με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη.

2. Τα υπολείμματα βιομηχανοποίησης του καπνού, μπορούν να χρησιμοποιούνται για τη βιομηχανική παραγωγή ομογενοποιημένου ή αναγεννημένου (ανακατεργασμένου) καπνού, έπειτα από έγκριση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 17.

Ενδείξεις και συσκευασία καπνοβιομηχανικών προϊόντων.

1. Στα κουτιά, στα οποία συσκευάζονται από τις εγχώριες καπνοβιομηχανίες τα καπνοβιομηχανικά προϊόντα, που προορίζονται για την εσωτερική κατανάλωση, γράφονται, λιθογραφικά ή τυπογραφικά, η επωνυμία της καπνοβιομηχανίας που τα παράγει, ο αριθμός των τσιγάρων ή πούρων που περιέχονται, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο, σύμφωνα με όσα ειδικότερα καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Με όμοιες αποφάσεις καθορίζονται οι ενδείξεις που αναγράφονται υποχρεωτικά στα κουτιά συσκευασίας των καπνοβιομηχανικών προϊόντων, που εξάγονται στην αλλοδαπή.

2. Τα πρόσθετα στοιχεία, που γράφονται στα κουτιά συσκευασίας των εισαγόμενων από την αλλοδαπή καπνοβιομηχανικών προϊόντων, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

3. Η παραγωγή, συσκευασία και διάθεση καπνοβιομηχανικών προϊόντων, που προορίζονται για εξαγωγή στην αλλοδαπή ή για τα πληρώματα πλοίων ή αεροσκαφών, που αναχωρούν για το εξωτερικό, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

4. Επιτρέπεται να γίνεται μέσα στους ελεγχόμενους χώρους των καπνεργοστασίων και η περαιτέρω συσκευασία των κουτιών των καπνοβιομηχανικών προϊόντων σε κούτες ή δέματα, καθώς και η τοποθέτησή τους σε χαρτοκιβώτια.

Ο αριθμός των κουτιών που περιέχονται στις πιο πάνω συσκευασίες καθώς και οι ενδείξεις τους καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 18.

Διοικητικές κυρώσεις.

1. Επιβάλλεται πρόστιμο από δέκα χιλιάδες (10.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές στους καπνοβιομηχάνους ή εισαγωγείς, των οποίων καπνοβιομηχανικά προϊόντα, που διέφυγαν τον έλεγχο του Δημοσίου, κυκλοφορούν στην κατανάλωση, χωρίς ένσημες ταινίες φορολογίας ή χωρίς να αναγράφεται σ' αυτά η τιμή λιανικής πώλησης και οι προβλεπόμενες ενδείξεις. Τα προϊόντα αυτά κατάσχονται και καταστρέφονται ενώπιον της επιτροπής της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού.

2. Το πρόστιμο αυτό επιβάλλεται επίσης στους καπνοβιομηχάνους και εισαγωγείς, εάν, κατά τον έλεγχο των εξαγόμενων από το καπνεργοστάσιο καπνοβιομηχανικών προϊόντων ή των ειταγόμενων από την αλλοδαπή όμοιων προϊόντων, διαπιστωθεί από τη φορολογούσα υπηρεσία ότι το περιεχόμενο των χαρτοκιβωτίων, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 17 παρ. 4, σε καπνοβιομηχανικά προϊόντα δεν συμφωνεί με τις αντίστοιχες εξωτερικές ενδείξεις των χαρτοκιβωτίων αυτών.

3. Αρμόδιος για την επιβολή του πιο πάνω προστίμου είναι ο Έφορος Καπνού, στον έλεγχο του οποίου υπάγεται η καπνοβιομηχανία ή ο αρμόδιος Έφορος Καπνού για τη βεβαίωση του φόρου που αναλογεί στα εισαγόμενα από την αλλοδαπή καπνοβιομηχανικά προϊόντα.

Άρθρο 19.

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 1038/1980 (ΦΕΚ Α-67), όπως ισχύει, γιά τα παρακάτω πετρελαιοειδή προϊόντα ορίζεται από 21.1.1984 ως ακολούθως :

Είδος	Δασμ. διάκριση	Ποσό φόρου σε δρχ.	Μονάδα Επιβολής
I. Θείο ακατέργαστο	25.03Α	400	τόννος
II. Διαλυτική βενζολονάφθα	27.07ΒΙ	2.500	τόννος
III. Βενζίνη :			

Είδος	Δασμ. διάκριση	Ποσό φόρου σε δρχ.	Μονάδα Επιβολής
α) Υψηλής συμπίεσης (Premium)	27.10Α	26.000	χιλ/τρο
β) Κοινή (Regular)	27.10Α	24.000	χιλ/τρο
γ) Βενζίνη γιά γεωργικές χρήσεις άρθρ. 16 Ν. 3686/1957 (ΦΕΚ-Α64) και δασικών συνεταιρισμών άρθρ. 5 Ν. 827/1978 (ΦΕΚ-Α194)	27.10Α	11.000	χιλ/τρο
IV. Πετρελαϊκός αιθέρας :			
α) Πεντάνιο	27.10Α	7.000	τόννος
β) Εξάνιο	27.10Α	7.000	τόννος
V. Λιγροΐνη :			
α) 80/110	27.10Α	7.000	τόννος
β) 100/140	27.10Α	7.000	τόννος
VI. Ελαφρό πετρέλαιο (White Spirit)	27.10Α	7.000	τόννος
VII. Επτάνιο	27.10Α	7.000	τόννος
VIII. Αλειφατικός διαλύτης	27.10Α	7.000	τόννος
IX. Ειδικό καύσιμο αεριοπροωθουμένων :			
α) JP4	27.10Β	5.500	χιλ/τρο
β) JP1	27.10Β	5.500	χιλ/τρο
X. Πετρέλαιο :			
α) Φωτιστικό (Kerosene)	27.10Β	1.000	τόννος
β) Εσωτερικής καύσης (Diesel)	27.10Γ	7.800	χιλ/τρο
γ) Εξωτερικής καύσης (Μαζούτ)	27.10Γ	3.500	τόννος
XI. Υγραέρια :			
α) Προπάνιο	27.11Α	4.700	τόννος
β) Βουτάνιο	27.11ΒΙ	4.700	τόννος
γ) Μίγμα του προπανίου και βουτανίου	27.11ΒΙ	4.700	τόννος
XII. Άκυκλοι υδρογονάνθρακες	29.01ΑΙα	4.700	τόννος
XIII. Άσφαλτος χύμα :			
α) 80/100	27.14Α	1.000	τόννος
β) 40/50	27.14Α	1.000	τόννος

2. Από την ίδια ημερομηνία τα παραπάνω πετρελαιοειδή προϊόντα απαλλάσσονται και του τιμολογιακού τέλους χαρτοσήμου που οφείλεται κατά την πρώτη πώληση μετά τον τελωνισμό τους.

3. Η απαλλαγή από τα τέλη χαρτοσήμου που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο 2 δεν εφαρμόζεται, από 16 Απριλίου 1984, για τα πετρελαιοειδή προϊόντα, τα οποία κατά τον τελωνισμό τους δεν υποβάλλονται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης της παραγράφου 1.

4. Ο φόρος κατανάλωσης για τα είδη των περιπτώσεων ΙΙΙα και ε της παραγράφου 1 εισπράττεται για τα τελωνιζόμενα στην περιοχή Δωδεκανήσου μειωμένος κατά 2.000 δρχ. το χιλιόλιτρο.

Άρθρο 20.

Κύρωση αποφάσεων.

1. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου, αφότου εκδόθηκε, η απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που έχει ως εξής:
«Αριθ. Πρωτ. Κ. 12760/2863/9.12.1978

«Περί αναστολής πληρωμής και αντικαταστάσεως γραμματίων παροχής έντοκης πιστώσεως σε ένσημες ταινίες φορολογίας καπνού».

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων».

2. Την αριθ. Κ. 14912/1964 απόφασή μας «περί παροχής εντόκου πιστώσεως εις ενσήμους ταινίας φορολογίας καπνού εις τας καπνοβιομηχανίας», που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του ανωτέρω άρθρου.

3. Το από 25 Ιουλίου 1978 υπόμνημα των ελληνικών καπνοβιομηχανιών, περί παροχής σ' αυτές έκτακτης πιστωτικής διευκολύνσεως δια μεταθέσεως του χρόνου εξοφλήσεως ορισμένου αριθμού εκ των 20 οφειλομένων γραμματίων πιστώσεως φόρου καταναλώσεως καπνού για ένα εξάμηνο και κατανομής αυτής σε 12 μηνιαίες δόσεις, λόγω εκτάκτων ταμειακών δυσχερειών αυτών.

4. Την αριθ. 822/3.11.1978 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής, με την οποία εγκρίνεται η παροχή οικονομικών διευκολύνσεων προς τις καπνοβιομηχανίες.

5. Το γεγονός ότι πράγματι οι καπνοβιομηχανίες αντιμετωπίζουν ταμειακές δυσχέρειες, συνεπεία της συνεχούς ανόδου των συντελεστών του κόστους παραγωγής, των προϊόντων τους και κυρίως των καπνών, αποφασίζουμε:

1. Εγκρίνουμε, όπως το συνολικό ποσό της πιστώσεως (κεφάλαιο συν τόκος) δύο (2) οφειλομένων γραμματίων, που φέρουν χρονολογία λήξεως 14 και 15 Δεκεμβρίου 1978, κατανεμηθεί σε 12 νέα γραμμάτια ίσων μηνιαίων δόσεων, προσαυξημένα με τον αναλογούντα επί του κεφαλαίου νόμιμο τόκο 2%, από τα οποία το πρώτο θα εξοφληθεί μετά έξι (6) μήνες δηλ. την 15.6.1979, το καθένα δε από τα υπόλοιπα ένδεκα (11) θα εξοφλείται την τελευταία εργάσιμη ημέρα κάθε μήνα μέχρι ολοκληρώσεως της εξοφλήσεώς τους.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο παρεχόμενη πιστωτική διευκόλυνση σε κάθε μία καπνοβιομηχανία, εφόσον δεν καλύπτεται με παρασχεθείσα υπέρ του Δημοσίου εγγύηση, θα εξασφαλισθεί με πρόσθετη εγγύηση (τραπεζική επιστολή ή εμπράγματη ασφάλεια).

3. Η απόφαση αυτή θα κυρωθεί με νόμο.

Ο Υπουργός
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ».

2. Κυρώνεται και έχει ισχύ νόμου, αφότου δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, η κατωτέρω κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας:
«Αριθ. Πρωτ. Κ. 1276/197/13.2.1984

«Υποβολή στον Εθνικό Οργανισμό Καπνού των δηλώσεων καλλιέργειας καπνού έτους 1984».

Έχοντας υπόψη:

1. Το Β.Δ. της 7/10.2.1915 «περί εκτελέσεως του Ν. 522/1914».
2. Το Β.Δ. της 22/26.5.1918 «περί εκτελέσεως του Ν. 1321/1918».
3. Το Β.Δ. της 13/16 Απριλίου 1920 «περί Κώδικος Νόμων περί Φορολογίας Καπνού».
4. Τον Α.Ν. 1525/1950 «περί καλλιεργείας καπνού και άλλων τινών διατάξεων», όπως κυρώθηκε με το Ν. 1617/1951.
5. Το Ν.Δ. 3758/1957 «περί ιδρύσεως Εθνικού Οργανισμού Καπνού».
6. Την 26/18.2.1961 πράξη Υπουργικού Συμβουλίου «περί καλλιεργείας καπνού ποικιλίας BURLEY», όπως κυρώθηκε με το Ν.Δ. 169/1973.
7. Το Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων».
8. Τους κανονισμούς της ΕΟΚ α) 727/1970 Συμβουλίου της 21.4.1970 «περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του ακατέργαστου καπνού», β) 1726/1970 της Επιτροπής της 25.8.1970 «περί των λεπτομερειών της χορήγησης πριμοδότησης του καπνού σε φύλλα», γ) 1075/1978 της Επιτροπής της 23.5.1978 «περί τροποποιήσεως του κανονισμού της ΕΟΚ 1726/1970» και δ) 1388/1981 της Επιτροπής της 25.5.1981 «περί παρεκκλίσεως από τον κανονισμό 1726/1970».
9. Το Ν. 400/1976 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων», όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 1266/1982.
10. Την 100/11.9.1976 Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου.
11. Το Π.Δ. 636/1977 «περί διαρθρώσεως του Υπουργείου Οικονομικών και Οργανισμού των Υπηρεσιών αυτού».
12. Το Ν. 992/1979 «περί οργανώσεως των διοικητικών υπηρεσιών δια την εφαρμογήν της Συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και ρυθμίσεως συναφών θεσμικών και οργανωτικών θεμάτων».
13. Το Π.Δ. 397/1980 «περί οργανώσεως της Υπηρεσίας Διαχειρίσεως Αγαθών Γεωργικών Προϊόντων (Υ.Δ.Α.Γ.Ε.Π.) και τροποποιήσεως του Π.Δ. 433/77 «περί οργανισμού του Υπουργείου Γεωργίας».
14. Την 451199/1981 κοινή απόφαση Υπουργών Γεωργίας και Εμπορίου «περί ορισμού φορέα για παρεμβάσεις και κάθε είδους ενισχύσεις στον τομέα του καπνού».
15. Το έγγραφο του Εθνικού Οργανισμού Καπνού Ε.Π. 47/29.6.1982, με τις παρατηρήσεις του στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «για τον έλεγχο του καπνού σε φύλλα, προς διασφάλιση δημοσίων εσόδων».
16. Τα έγγραφα του Υπουργείου Γεωργίας 456395/2798/30.3.1981, 475938/11494/2.12.1981, 473623/11.8.1982 και το ενημερωτικό σημείωμα της 17.3.1982 για τον Υπουργό Γεωργίας.
17. Το γεγονός ότι η εθνική καπνική νομοθεσία δεν έχει ακόμη αναμορφωθεί για να εναρμονισθεί με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και γιαυτό εξακολουθεί να ισχύει ως προς το μέρος αυτής που δεν συγκρούεται με αντίστοιχες διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας.

18. Την ανάγκη αντιμετώπισης των συναφών θεμάτων της αρχόμενης καλλιεργητικής περιόδου 1984, με τρόπο που να αποτρέπει επικαλύψεις αρμοδιοτήτων μεταξύ υπηρεσιών των Υπουργείων Οικονομικών και Γεωργίας, να απλουστεύει τις σχετικές διαδικασίες και έτσι να διευκολύνει τους συναλλασσόμενους, αποφασίζουμε:

Κατεξαίρεση των κείμενων διατάξεων της καπνικής νομοθεσίας, ειδικά για το καλλιεργητικό έτος 1984:

1. Οι δηλώσεις καλλιέργειας καπνού θα υποβληθούν από τους καπνοκαλλιεργητές στα οικεία περιφερειακά γραφεία του Εθνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΟΚ), σαν φορέα των κοινοτικών παρεμβάσεων και ενισχύσεων, από τον οποίο θα καθοριστεί η ημερομηνία υποβολής των δηλώσεων αυτών.

2. Οι ανωτέρω δηλώσεις θα περιλαμβάνουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη Διεύθυνση Φορολογίας Καπνού του Υπουργείου Οικονομικών, καθώς και για τον ΕΟΚ, από τον οποίο και θα θεωρηθούν ως προς το περιεχόμενό τους, θα συνταχθούν δε σε τέσσερα αντίτυπα, από τα οποία το πρώτο θα παραμείνει στον ΕΟΚ, το δεύτερο θα αποσταλεί στις κατά τόπο, αρμόδιες Εφορίες Καπνού μαζί με συγκεντρωτικό πίνακα κατά χωριό, το τρίτο στο οικείο υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας, για τη χορήγηση καλλιεργητικών δανείων και το τέταρτο στον καπνοπαραγωγό.

3. Ο έλεγχος των καπνοφυτειών, που προβλέπεται τόσο από τις εθνικές καπνικές διατάξεις όσο και από τις κοινοτικές, θα διενεργηθεί από τις κατά τόπο αρμόδιες υπηρεσίες του ΕΟΚ, οι οποίες μετά το πέρας του ελέγχου θα γνωστοποιήσουν στις Εφορίες Καπνού τα απαραίτητα γι' αυτές σχετικά στοιχεία.

4. Οι κυρώσεις που αφορούν παραβάσεις αναφορικά με τις δηλώσεις καπνοκαλλιέργειας, οι οποίες προβλέπονται από τις διατάξεις της κείμενης εθνικής καπνικής νομοθεσίας, όπως ισχύει στα πλαίσια της νομοθεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, θα εξακολουθήσουν να επιβάλλονται από τις Εφορίες Καπνού, βάσει εκθέσεων διαπιστώσεως παραβάσεων, που θα αποστέλλονται σ' αυτές, από τις Υπηρεσίες του ΕΟΚ και κάθε άλλο ,κατά νόμο, αρμόδιο όργανο.

5. Η απόφαση αυτή, που θα κυρωθεί νομοθετικά, να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως με μέριμνα του Υπουργού Οικονομικών.

Οι Υπουργοί

Οικονομικών	Γεωργίας
Ι. ΠΟΤΤΑΚΗΣ	Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ»

Άρθρο 21.

Εξασφάλιση απρόσκοπτης εποπτείας εργασιών των καπνεργοστασίων σε ειδικές περιπτώσεις.

Σε περιπτώσεις που τα καπνεργοστάσια, τα οποία λειτουργούν σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία:

α) Βρίσκονται σε μη κατοικημένη περιοχή ή έξω από την έδρα της αρμόδιας Εφορίας Καπνού, ή

β) Έχουν πρωινή έναρξη της λειτουργίας τους σε ώρες που δεν υπάρχει τακτική συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση, οφείλουν οι οικείες καπνοβιομηχανίες, με ιδιόκτητο ή μισθωμένο μεταφορικό τους μέσο, να εξασφαλίζουν την έγκαιρη μετακίνηση των υπαλλήλων των Εφοριών Καπνού στα καπνεργοστάσια, των οποίων εποπτεύουν και ελέγχουν τις εργασίες, σύμφωνα με τις διατάξεις της καπνικής νομοθεσίας.

Άρθρο 22.

Παραγραφή αξιώσεων επιστροφής φόρων.

1. α) Χρηματικές αξιώσεις καπνοβιομηχάνων και εισαγωγέων καπνοβιομηχανικών προϊόντων, προς συμψηφισμό ή επιστροφή, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, φόρων κατανάλωσης καπνού και ειδικών εισφορών, παραγράφονται μετά παρέλευση πενταετίας από τη λήξη του έτους εκκαθάρισης και βεβαίωσης των φόρων αυτών.

β) Ειδικά, χρηματικές αξιώσεις καπνοβιομηχάνων και εισαγωγέων καπνοβιομηχανικών προϊόντων, προς συμψηφισμό ή επιστροφή, ως αχρεωστήτως καταβληθέντων, φόρων κατανάλωσης καπνού και ειδικών εισφορών, που προέρχονται από καταστροφή καπνοβιομηχανικών προϊόντων, τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού, παραγράφονται μετά παρέλευση πενταετίας από τη λήξη του έτους υποβολής των αιτήσεων κοπής ή φορολογίας, ως και εκκαθάρισης και βεβαίωσης των φόρων που αναλογούν

Ανεξάρτητα από την ανωτέρω παραγραφή των αξιώσεων, τα φορολογημένα καπνοβιομηχανικά προϊόντα, που έχουν υποστεί φθορά ή βλάβη, ώστε να αποκλείεται η διάθεσή τους στην κατανάλωση, υπάγονται στη διαδικασία καταστροφής της παρ. 1 του άρθρου 11 του νόμου αυτού.

γ) Κατά τα λοιπά έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις του Ν.Δ. 321/1969 «περί Κώδικος Δημοσίου Λογιστικού» (ΦΕΚ 205 Α/1969).

2. Χρηματικές αξιώσεις, που αναφέρονται στις ανωτέρω περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1, που δημιουργήθηκαν πριν από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, δεν υπάγονται στη ρύθμιση του παρόντος άρθρου, αλλά διέπονται από τις προϊσχύουσες οικείες διατάξεις.

'Αρθρο 23.

Το άρθρο 33 του Ν. 1360/1983 αντικαθίσταται ως εξής:

«'Αρθρο 33.

1. Στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας συνιστώνται έξι (6) θέσεις μετακλητών Ειδικών Γραμματέων με βαθμό α' της κατηγορίας ειδικών θέσεων. Οι μηνιαίες αποδοχές τους ορίζονται σε ποσοστό 90% των αποδοχών του βαθμού αυτού.

2. Ο διορισμός και η παύση των Ειδικών Γραμματέων γίνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας. Ομοίως με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και του οικείου κατά περίπτωση Υπουργού είναι δυνατό να αποσπώνται στις θέσεις των Ειδικών Γραμματέων υπάλληλοι μόνιμοι ή με οποιαδήποτε σχέση εργασίας που υπηρετούν στο δημόσιο τομέα, όπως αυτός ορίζεται από το άρθρο 1 παράγραφος 6 του Ν. 1256/1982.

Σε αυτή την περίπτωση λαμβάνουν μόνο τις κάθε φύσης αποδοχές της θέσης από την οποία αποσπάσθηκαν.

3. Μετά τη λήξη της θητείας τους οι Ειδικοί Γραμματείς επανέρχονται στην υπηρεσιακή και μισθολογική σχέση με το δημόσιο ή άλλο φορέα του δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται παραπάνω, εφόσον πριν από την ανάληψη των καθηκόντων τους είχαν παρόμοια σχέση. Ο χρόνος της θητείας τους ως Ειδικών Γραμματέων λογίζεται για κάθε συνέπεια ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην προηγούμενη θέση τους.

4. Οι Ειδικοί Γραμματείς τελούν υπό την εποπτεία του Γενικού Γραμματέα και προΐστανται υπηρεσιών του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας. Οι υπηρεσίες στις οποίες προΐστανται οι Ειδικοί Γραμματείς καθορίζονται κάθε φορά με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

Οι διορισμοί των Ειδικών Γραμματέων που έχουν διενεργηθεί μέχρι σήμερα εξακολουθούν να ισχύουν και υπάγονται εφεξής στο νέο καθεστώς, οι δε αρμοδιότητές τους ανακαθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

5. Οι Ειδικοί Γραμματείς του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας προσυπογράφουν τα έγγραφα που υπογράφονται από τον Υπουργό, τον Αναπληρωτή Υπουργό και τους Υφυπουργούς Εθνικής Οικονομίας, εφόσον τα έγγραφα αυτά αναφέρονται σε θέματα της αρμοδιότητάς τους, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού. Επιτρέπεται επίσης η σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις μεταβίβαση εξουσίας να υπογράφουν «με εντολή Υπουργού» αποφάσεις, έγγραφα και άλλες πράξεις. Πράξεις που έχουν υπογραφεί μέχρι σήμερα «με εντολή Υπουργού» θεωρούνται ότι έχουν εκδοθεί νόμιμα».

'Αρθρο 24.

Στο Υπουργείο Οικονομικών συνιστάται μία (1) θέση Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, οι αρμοδιότητες και η σειρά προβαδίσματος του οποίου ορίζονται με απόφαση του Πρωθυπουργού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

'Αρθρο 25.

1. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 363/1976, υπάγονται και τα μη κοινοτικής καταγωγής, κατά την έννοια του άρθρου 5 του αριθ. 802/1968 Κανονισμού ΕΟΚ, ελαφρά ανοικτού αμαξώματος αυτοκίνητα, χωρίς μόνιμο θάλαμο οδηγού και συνοδηγού (κουβούκλιο), που φέρουν πίσω από τις θέσεις αυτών ελεύθερο χώρο, στον οποίο μπορούν να τοποθετηθούν είτε καθίσματα επιβατών είτε φορτίο έστω και αν κατατάσσονται στη δ. κλ. 87.02 Β του Δασμολογίου.

2. Η ισχύς της προηγούμενης παραγράφου αρχίζει από 16 Απριλίου 1984.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται για τα αυτοκίνητα που είχαν κομισθεί στη χώρα μέχρι τις 16 Απριλίου 1984.

'Αρθρο 26.

Καταργούμενες διατάξεις.

Καταργούνται οι πιο κάτω διατάξεις, όπως έχουν τροποποιηθεί και συμπληρωθεί μεταγενέστερα:

1. Τα άρθρα 1, 2, 4 (παράγρ. 1, 4 και 6) έως και 10, 14 έως και 19, 43 έως και 56,62, 63, 65 έως και 69, 97, 103, 105 (παράγρ. 2) 107, 119 έως και 121, καθώς και 126 του Β. Δ. της 13/16 Απριλίου 1920 «περί Κώδικος Νόμων περί Φορολογίας Καπνού» (ΦΕΚ. 86 Α').

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου μόνου του Β. Δ. της 6/9.2.1921 «περί επεκτάσεως και εις την Δυτικήν Θράκην της εν ταις Νέαις Χώραις ισχυούσης περί φορολογίας του καπνού Ελληνικής νομοθεσίας, ως και της νομοθεσίας περί μονοπωλίου του σιγαρεχάρτου» (ΦΕΚ. 21Α').

3. Το άρθρο 8 του Ν. Δ. της 30/8—2/9/1925 «περί παρακρατήσεως ποσοστού επί του επιβεβλημένου φόρου επί του καταναλισκομένου καπνού κ.λ.π. υπέρ των Εθνικών Ορφανοτροφείων, Οικτροφείων και Παιδικών Σταθμών και περί ανεγέρσεως και επισκευής δημοσίων καπνοκοπτηρίων» (ΦΕΚ. 233 Α').

4. Το άρθρο 1 του Ν. 5251/1931 «περί διαρρυθμίσεως της φορολογίας του καταναλισκομένου εν τω Κράτει καπνού» (ΦΕΚ. 258 Α').

5. Τα άρθρα 5 και 6 του Α. Ν. 966/1937 «περί συμπληρώσεως διατάξεων νόμων περί φορολογίας καπνού και σιγαροχάρτου» (ΦΕΚ. 477 Α').

6. Οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 3 του Α. Ν. 1941/1939 «περί καταναλισκομένου καπνού, ταμβάκου κ.λ.π. διατάξεων» (ΦΕΚ. 358 Α').

7. Η παράγραφος 5 του άρθρου 4 του Α. Ν. 1973/1939 «περί προσθέτου φόρου καταναλώσεως επί των σιγαρέττων πολυτελείας» (ΦΕΚ. 393 Α').

8. Το άρθρο 1 του Ν.Δ. 606/1941 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων τινών αφορώντων την διεξαγωγήν των καπνοβιομηχανικών εργασιών και τροποποιήσεως διατάξεων περί Εφοριών Καπνού» (ΦΕΚ 360Α').

9. Τα άρθρα 1 έως και 6 του Ν.Δ. 778/1941 «περί θέσεως εν κυκλοφορία κεκομμένου καπνού» (ΦΕΚ. 423 Α').

10. Η παράγραφος 2 του άρθρου 6 του Α.Ν. 477/1945 «περί καλλιεργείας καπνού κατά το έτος 1945» (ΦΕΚ. 192 Α').

11. Η παράγραφος 4 του άρθρου 3 του Α.Ν. 207/1945 «περί καθορισμού της φορολογίας του καταναλισκομένου καπνού και παροχής πιστώσεων εις τας Καπνοβιομηχανίας» (ΦΕΚ. 66 Α').

12. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 και η παράγραφος 9 του κεφαλαίου Α', η παράγραφος 4 του κεφαλαίου Β' και η παράγραφος 1 του κεφαλαίου Ε' της υπ' αριθ. 1034/1949 Πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου «περί των τιμών λιανικής πωλήσεως των σιγαρέττων και του επ' αυτών φόρου καταναλώσεως», που κυρώθηκε με τον Α.Ν. 1525/1950, ο οποίος επίσης έχει κυρωθεί με το Ν. 1617/1951» (ΦΕΚ. 4 Α').

13. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 13 του Ν.Δ. 1071/1949 «περί καλλιεργείας καπνού κατά το έτος 1949 και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ. 219 Α').

14. Το άρθρο 14 του Α.Ν. 1525/1950 «περί καλλιεργείας καπνού και άλλων τινών διατάξεων» που κυρώθηκε με το Ν. 1617/1951 (ΦΕΚ. 4 Α').

15. Οι παράγραφοι 7 και 11 της υπ' αριθ. 200/1951 Πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου «περί ρυθμίσεως των τιμών λιανικής πωλήσεως των σιγαρέττων και του επ' αυτών φόρου καταναλώσεως», η οποία έχει κυρωθεί με το Ν.Δ. 2946/1954 (ΦΕΚ. 183 Α').

16. Η παράγραφος 1 στοιχείο Δ' του άρθρου 11 του Ν. 4169/1961 «περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ. 81 Α').

17. Τα άρθρα 1, 2, 3 (παράγρ. 1, 3 και 4), 4 έως και 7 (παράγρ. 1, 3 και 4), 8 έως και 10, 12 και 13 του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ. 170 Α').

18. Τα άρθρα 2, 3, 4, 5 και 8 του Ν.Δ. 1401/1973 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού κ.λ.π. και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ. 112 Α').

19. Το Ν.Δ. 327/1974 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ. 55 Α').

20. Το Ν.Δ. 211/1974 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 4373/1964 «περί διαρρυθμίσεως του φόρου καταναλώσεως καπνού και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 364 Α').

21. Το άρθρο 31 του Ν. 231/1975 «περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 277 Α').

22. Ο νόμος 70/1975 «περί αυξήσεως του πόρου του Ταμείου Εξόδου και Επικουρικής Ασφαλίσεως Μισθωτών Βιομηχανίας Καπνού» (ΦΕΚ 136 Α').

23. Τα άρθρα 69 και 70 του Ν. 542/1977 «περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων διατάξεων» (ΦΕΚ 41 Α').

Επίσης καταργείται και κάθε άλλη, γενική ή ειδική, διάταξη που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 27.

Έναρξη ισχύος.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από 1 Ιανουαρίου 1983, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομεν να δημοσιευθή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το κείμενο του παρόντος και να εκτελεσθή ως νόμος του Κράτους.

Αθήνα, 15 Μαΐου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 15 Μαΐου 1984

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ